

Sa Feixina i les herbes molles

dijous, 11 febrer de 2010

Alguns diuen, en relació a la controvèrsia en torn del monument de Sa Feixina, que n'hi ha que ara es fan els "durs" (supòs que volen dir que segueixen insubornables), perquè els hi convé, perquè hi treuen rèdit polític, perquè és el més fàcil, etc. Tanmateix, a mi em sembla que sempre ha estat més bo de dur, més "convenient", més còmode (i més miserable), fer-se els molls i mirar a una altra banda: un exercici, per cert, que, a molts de mallorquins els hi ha produït una considerable hipertròfia del clatell.

No puc estar de demanar-me si algú creu de debò que és possible fer un exercici de cosmètica amb un monument que fou erigit per retre homenatge als que estaven de part d'una insurrecció militar, feixista, il·legal i il·legítima (i m'estalvio tot un seguit d'adjectius més escatològics)? Pot creure algú que, tot i la "reconducció" del monument (o la "contextualització", com diuen ara criptoefemísticament), els familiars dels milers de morts i represaliats que defensaren el govern legítim deixarem de veure (i de viure) aquell cigalot de pedra pudenta com el que sempre fou? Podran modificar l'aparença física, llevar-li els símbols feixistes, i, si cal, pintar-lo del color del gos quan fuig, però el seu primordial sentit simbòlic, el seu sentit psicològic, si se'm permet l'expressió, el que roman a l'arrel més fonda de l'enteniment i els afectes, i és encara un trauc obert en la memòria dels oblidats, i dels fills dels oblidats, i dels fills dels fills dels oblidats, no s'esvirà aixuí: i no cal dir que em sembla de molt dubtosa moralitat intentar-ho. Ja n'hi ha prou d'aquest exercici pantomímic, d'aquest ball de disfresses per tenir tothom content. Una "tàctica", per cert, molt poc intel·ligent, perquè ja se sap que qui vol ballar alhora tantes tonades a la fi sol fotre de morros i perdre el barram. I, sinó, temps al temps: el PIB -el dret a la S que falta el va perdre fa molta estona- està llest (com el PE a nivell estatal) i el Bloc sencer, si no rectifica, va camí d'un franc descrèdit. Just Esquerra segueix el seus principis ideològics, i, la veritat, ho faci pel motiu que ho faci, vos asseguro que han aconseguit més que mai el meu respecte. Confondre la justícia de la memòria amb la cosmètica de l'oblit no just és frívol: és un cinisme que frega la pitjor de les pornografies.